

Linda De Dobbeleer

Eens een leerling, altijd een leerling

“Ik ben een product van deze school,” zegt Linda De Dobbeleer van de Sint-Gillisschool in Brussel. “Ik was hier leerling, stagiair, leerkracht en zorgcoördinator. Vandaag ben ik directeur. Anders dan in veel Brusselse scholen is ons team voltallig en draait alles hier op volle toeren.” Met haar verhaal ontkracht Linda het clichébeeld van onderwijs in Brussel.

Er heerst een gezellige drukte op school. Kleuters spelen vrolijk. Een groepje kinderen trekt enthousiast de aandacht van schoolhond Kiki. Een klas staat op het punt een buurtactiviteit te doen en verlaat in een nette rij de school. En iedereen groet me beleefd. De warme sfeer hier valt op.

“Wat onze school typeert? Dat alles vanuit het team vertrekt. Ik zie het als mijn taak om de ideeën van collega’s uit te rollen. De schoolhond en onze werking rond gewelddoos verzet kwamen er op vraag van het team,” vertelt Linda. “Dat iedereen zich gehoord voelt, vind ik belangrijk. We volgen samen bijscholingen en zetten onze klasdeuren voor elkaar open. In ons team is veel talent aanwezig, ook daar maak ik graag tijd voor. De muzikale collega organiseert een muzikale workshop, de handige Harry gaat met de leerlingen aan het timmeren. Zo ontdekken onze leerlingen zelf hun talenten. Als één sterk team zetten we onze

schouders onder de uitdagingen van een Vlaamse basisschool in Brussel.”

En die zijn er. Veel gezinnen in deze buurt leven in een kwetsbare situatie en taal vormt een drempel. “Net daarom staat zorg centraal. Dankzij extra middelen en een goede samenwerking met het CLB en leersteuncentrum organiseren we zorg zoveel mogelijk zelf, óp school: van logopedie tot huiswerkbegeleiding en leesondersteuning. Dat verlaagt drempels. Wij willen dat elke leerling hier vertrekt met kennis én sterke sociale vaardigheden. Zie ik een oudere leerling spontaan een kleuter helpen, dan denk ik: missie geslaagd.”

Het was niet altijd makkelijk. Twaalf jaar geleden zette de school zelfs twee weken de werking stop. Er waren te vaak conflicten die escaleerden. Het hele team volgde een vorming rond gewelddoos verzet. “Sindsdien gaat extra aandacht naar gedrag en orde en pakken we conflicten doordacht aan, altijd met een herstelgebaar en met de betrokkenheid van de ouders en het team. Verbinding stopt trouwens niet aan de schoolpoort. Ook onze oud-leerlingen laten we niet los. Zij blijven betrokken en organiseren activiteiten. Eens een leerling, altijd een leerling. Zo blijft onze school het kloppend hart van de wijk.”

De schoolhond is nog een typisch voorbeeld van de warme zorg op de Sint-Gillisschool. “Kiki biedt troost en een knuffel. Een wandeling met Kiki is de perfecte beloning voor goed gedrag. Onze schoolhond maakt school voor iedereen wat leuker.” “Er is één reden waarom teamleden soms afhaken, en dat is niet de context van deze school,” besluit Linda. “Ons team woont verspreid over Vlaanderen. Niet op het openbaar vervoer kunnen rekenen blijft frustratie nummer één, en die haalt zelden de media.”

TEKST
Katrien Liebaut

FOTO
Michael De Lausnay

We organiseren zorg zoveel mogelijk zelf, óp school. Dat verlaagt drempels.

Verbinding stopt niet aan de schoolpoort. Ook onze oud-leerlingen laten we niet los.

